

В ясновельможному тумані,
Де під березою бугор,
При всій-усій своїй осанні
Коронувався мухомор.

І стала глибша і свіжіша
Качачо-гусяча ріка,
Ожина стала ще ожіша,
Горіх, так той свого горішшя
Вже ж натрусив — земля в дірках!

І раптом запалахкотіли
Раптовим золотом гаї,
Заоглядались, поніміли,
Мов не тутешні, не свої,

Бо в золотій жовтневій рані,
Де під березою бугор,
В ясновельможному тумані
Коронувався мухомор!